

сиромашецъ, Се главуелъ дека овчарь, дека козаръ. *B. 332.* ум. **Козарче** с. с. козий пастушекъ: Всички юнаци пристахъ, Козарче юначе не пристая. *D. 17, 11—12.*

Козевъ пр.? Но като не стигаше тази накита, направила си отъ козеви влажни венецъ, съ увиснали поворки, като да бѣхъ нейни шевета отъ косата. *L. D. 1874* р. 242.

Козекъ см. **Козякъ**.

Козель с. м. козель: Нашите гржини обръщатъ главите си, като Сопотненски козли и мжрдатъ челата си, като гионценски волове. *Z. 242.* (син. пръть). ум. **Козлѣ** с. с. козленокъ: Убихъ едно козле и на друго едно прѣбихъ кракътъ. *P. C. 43.*

Козешки пр. козий, козлиный. *D.*

Кози пр. козий, козлиный: Козя брада, кози върба (*название растений*). *Бог.*

Козина с. же. 1) козлиная шерсть: Не помалко полза обаче може да са вади и отъ дребният добитъкъ—овцетъ и козитъ, като вземемъ въ видъ, по край мяккото имъ, тѣхната влана и козина, отъ които си правимъ разни иѣща. *L. D. 1875* р. 100. 2) шерсть (*и волось*) другиихъ животныхъ: камилскѣ козини. *L. D. 1872* р. 251. Конска козина. *L. D. 1871* р. 124. 3) шутливо: борода попа или монаха. *Kn. 309.*

Козиненъ пр. изъ козлиной шерсти; шерстяной: Зема една козинена риза, облича мя съ венъ и върху ѝ тури тѣзи сърмената свѣтлива мантела. *X. I, 95.* (ср. смѣд.).

Козинибъ пр. изъ козлиной шерсти, шерстяной: Ако ви са случи да идете въ Казанлѫкъ, то вѣжете сърцето си съ козинибъ ортама, защото твърде лесно можете да останете безъ кръвочистителъ. *Z. 162.* (ср. смѣд.).

Козиниавъ пр. изъ козлиной шерсти (ср. козиненъ, козинибъ).

Кознетворство с. с. хитрость, ухищреніе: И тѣй да са вѣзвирне свободно въ природното си кознетворство и свирѣпостъ. *T. 227.* Нема поголѣмы кознетворства отъ тѣзи, които е извѣршилъ *T. 224.*

Козонакъ (ср. н. ир. коудоунакъ, тѣ колокольчикъ) с. м. родъ слободнаго пасхального печенья: Прѣзъ страстнѣтъ недѣлѧ у четвртъкъ, червѣтъ ляцата. Въ сѫботъ замѣсватъ чисто брашно съсъ краве масло, медъ и лайца и отъ това тѣсто правѣтъ виты писаны кравае, които наричатъ козонаци, и ги пекѫтъ въ хурниетъ или въ кѣщи. *Ч. 55.* (син. кулѣче, ср. кравай).

Козякъ (Козекъ) с. м. подстилка изъ козъга войлока: А за